Omnia que fecisti nobis dñe in vo iudicio fecisti. In epla vo monet apls vt caute ambulemus ad has nuptias. qz sine veste nuptiali pijcimur in tenebras exteriores dicens Videte aūt quō caute ambuletis ⁊c. que est Eph. v. c. Et dissuadet ecōtrario dicens. Et nolite inebriari vino i q̄ est luxuria ne sitis in nuptijs dyaboli. sed impleamini spiritussancto. Sed qz cibū illaz nuptiarū nō pōt dare nisi solus deus. ideo sequit in rñsorio. Oculi oim in te sperant dñe ⁊ tu das escam illoz id ē cibū nuptiarū eternarū in tpe opturno Et qz d̄ nuptijs illis nō pōt comedere q̄ est in peccato mortali. sequit in quibusdā ecclijs alla De pfundis. i. de peccato clamaui Ad te dñe vt me eruas d̄ pctō. ⁊ ita peto nuptijs interesse. In offertorio vo oñdit q̄d sit interesse nuptijs. s. hre memoriā de eternis dicens. Supflumina babylonis. s. delicias seculi illic sedimꝰ ⁊ fleuimus dum recordaremur tui syon. i. tui o eccla triumphās In postcōmunione vo petit vt det ei iter esse nuptijs illis dicēs. Memento verbi tui Suo tuo. in quo mihi spem dedisti ⁊c. q. d. memor esto. qz pmisisti. Qui em̄ promittit ⁊ nō dat videt esse oblitus. Et nota q̄ tres nuptie leguntur in euāgelio. De primis dr q̄ sile est regnum celoz homini regi qui fecit nuptias filio suo Hic filius est xps q̄ humanā naturā sibi copulauit vbi fuit thalamus virginis. Vñ tanq̄z sponsꝰ pcedēs de thalamo suo. Ad has nuptias hoies sub lege p pphetas inuitauit. De secundis dr. Vos sile hominibus expectātibus dñm suū qñ reuertat a nuptijs. Hic dñs xps est verus homo q̄ ascendens angelicā naturā sibi copulauit. Ad has nuptias gētes p apls conuocauit De tertijs vo dr virgines que pparate erāt. intrauerunt cū eo ad nuptias. Hic sponsus ē cristus qui ecclam post iudiciuz sibi copulabit. ⁊ in thalamo glorificabit. Ad has per plātos ecclesie quotidie inuitamur. De p̄mis solennizat ecclia in xpi natiuitate. de secundis in ascensione. de tertijs in resurrectione. qm̄ in nostra resurrectiōe christꝰ sponsam assumet ⁊ de babylonia mūdi introducet in cellariū paradisi. De q̄bꝰ nuptijs h pōt intelligi. Cū ei intrasset hō nō hñs vestē nuptialē. eiectus est i tenebras exteriores. ceteri nuptialit induti sūt cum dño epulati. Hi sunt lapides viui ex quibus edificāt muri hierlm. Pōt etiā aliter dici. q̄ post reuersionez a captiuitate irlm reedificat. ⁊ tēplū restaurat p zachariam ⁊ aggeū hesdrā ⁊ malachiā p quos aduētus dñi pnunciat. ideoq̄z in hoc mense nouembri vsq̄z ad aduentū dñi cantat historia de pphetis. Vidi dñm. ⁊ leguntur libri ezechiel. daniel ⁊. xij. pphetaz. Captiuitas illa corporalis nostrā spiritualē significat. a captiuitate reuersio est. peccatorū remissio. Rex itaq̄z prophetarum volēs supernam hierusalem restaurare filio nuptias celebrauit. Et sicut in euangelio legit multos ad celeste prandium inuitauit. Hi qui intrauerunt sunt lapides viui. de quibus premissuz est. Ne igitur ad captiuitatem silem reuertamur ⁊ a nuptijs excludamur monet nos paulus in epla precedēti. Videte quō caute ambuletis nō quasi insipientes. sed vt sapientes. Introitꝰ. Omnia que fecisti. vox est daniel captiuitatē pteritā recolētis. ⁊ eam suis meritis d̄i iudicio ascribētis. Silr in offertorio. Super flumina babylonis. captiuitatē illā ploramus Sed in graduali Oculi omniū. grās agimus. In postcōmunione. Memento vbi. postulamus vt nuptias promissas in spe. pcipiamus in re.

¶ De dominica vicesima p̄ma.

IN precedenti

dñica instructi sumus ⁊ ammoniti vt caute eamus ad nuptias q̄ celebrant in templo qd̄ descriplit ezechiel Sed qz de his nuptijs maxime inuidet nobis dyabolus p eo q̄ de illis eiectus fuit. ideo in hac. xxj. dñica agit ecclia de bello ꝯ dyabolū ⁊ de armatura nostra ꝯ euz. Si em̄ pugnauerimus intererimus eēnis nuptijs. si tñ habuerimꝰ vestē nuptialē. q̄ est charitas. aliter nō. Vñ qz cinis et cilicium sunt arma pnie. ideo i introitu vtit ecclesia voce mardochei i cilicio ⁊ cinere existentis dicēs de eo. In volūtate tua dñe vniuersa sunt posita. ⁊ nō est q̄ resistat voluntati tue. Hester. xiij. c. Sedt Qm̄ dñs vniuersoz tu es. ⁊ ideo beati q̄ tibi fuiūt qz tu liberas eos d̄ manu dyaboli ⁊ adiuuas eos in bello ꝯ dyabolū sicut i hac ora

tione liberasti mardocheū d̄ manu aman. ⁊ suspensus ē in patibulo qd̄ ꝑauerat mardocheo. In epl̄a monet apl̄s armari ꝯtra dyabolū armatura dei dicens. Confortamini in dño ⁊ in potentia v̄tutis ei⁹ ⁊c̄. q̄ ē ad eph̄. vj. c. Et post. Qm̄ nō ē nobis colluctatio aduersus carnē ⁊ sanguinē sed aduersus spiritualia nequicie in celestibus i omnib⁹ sumentes scutū fidei ⁊c̄. Sz q̄a etiam bñ armati nō pñt ꝑ se resistere nisi de⁹ adiuuet sequit̄. Dñe refugiū factus es nobis ⁊c̄. q⁊ si lassamur vel sauciamur in hoc bello nō est refugiū nisi ad ip̄m. Uñ sequitur in quibusdā ecclesijs all̄a. Lauda anima mea dñm. Quia v̄o sauciati in h̄ bello nō sanant̄ nisi a dño ⁊ multi ab eo sanant̄ ideo in quibusdā ecclesijs sequit̄ euangeliū de sanatione filij reguli Erat q̄dā regulus c⁹ fili⁹ infirmabat̄ ⁊c̄. qd̄ ē Joh̄. iiij. c. Per istū regulū intelligunt̄ reges. s. p̄lati q̄ reges sunt ⁊ dñt esse humiles. ⁊ ita sunt reguli vñ exaudiunt̄. lz habeant paruam fidē ꝑ sanatiōe filioꝝ. Credebat em̄ iste regulus ꝙ dñs poterat sanare filiū suū. ꝫ nō credebat ꝙ esset deus. q⁊ credebat ꝙ non posset sanare nisi pñs. Humilitas g̊ vald̄ necessaria est p̄latis. Quia v̄o ꝑ patientiam maxime vincit̄ dyabolus p̄ponit̄ i offertorio iob in exemplū. Uñ i sapia. Melior est patiens viro forti ⁊ q̄ dñat̄ aīo suo expugnatore vrbiū. Et incipit. Uir erat i terra hus noīe Job ⁊c̄. In versibus autē hui⁹ offertorij fit sepe verboꝝ repetitio. d̄ quo dictū est sub dñica scd̄a post octauaz ephie Sed q⁊ nihil valet patientia nisi homo speret dño. Sequit̄ postcōmunio. In salutare tuū anima mea sperauit ⁊c̄. quia spes patientiā opatur.

De dñica vicesimasecunda.

Dictū est quod nullus pōt interesse eternis nuptijs nisi habeat vestē nuptialē q̄ est charitas. ⁊ ideo in hac vicesimasecūda dñica monemur ⁊ inuitamur ad habēdam charitatē nō vt tantū bñ faciam⁹ ꝓximo. sed etia dimittamus iniurias nobis ab eo factas. Uñ i quibusdā ecclesijs euāgeliū est de seruo q̄ debebat decēmilia talenta cū quo posuit dñs rōnem ⁊ ille dixit Patientiā habe in me ⁊ oīa reddā tibi. et misertus dñs eius dimisit eū ⁊ debitū dimisit ei ⁊c̄. ⁊ incipit. Simile est regnū celorū homini regi q̄ voluit rōnem ponere cū seruis suis. qd̄ est math̄. xviij. c. Siquidē in die iudicij ponet dñs rōnem nobiscum ⁊ nullus poterit computare cū eo. q⁊ d̄ tēpore quō reddet hō rationē qd̄ tam bonū est ꝙ in quolibet momento eius pōt hō filius dei. Et ideo incipit introitus. Si iniquitates obseruaueris dñe dñe quis sustinebit. q. d. null⁹. Et hoc est Patientiā habe in me. Et sequit̄ v̄sus. De ꝓfundis clamaui ad te dñe ⁊c̄. In epl̄a. Confidim⁹ ⁊c̄ ad phil̄. c. j. inuitat nos apl̄s ad ꝑfectā caritatē vt dimittamus fratri vt deus dimittat nobis. q⁊ sicut habet̄ in fine euangelij. Sic ⁊ pater meus celestis faciet vob̄ si nō remiseritis vnusquisq̄ fratri suo d̄ cordibus vestris. Dicit igit̄ apl̄s in epl̄a. Fratres ꝯfidimus. i. ꝯfidentiā talē habemus. Et postea sequit̄. Obsecro aūt vos vt caritas vestra magis ac magis abūdet vt sitis sinceres ⁊ sine offensa. Et tunc est vnitas in ecclesia qñ nō offendimus ꝓpter iniurias sed dimittim⁹. Uñ sequit̄ rñsoriuz Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iocūdū habitare fratres in vnū. Sed qm̄ illos q̄ irascunt̄ ꝫuat dominus ꝑ charitatē dū penitent. ideo seq̄t̄ all̄a. Qui sanat cōtritos corde ⁊ alligat cōtritiones eoꝝ. In p̄misso v̄o euāgelio mouemur ad ꝑfectam charitatē vt caute ambulemus ad nuptias cū veste nuptiali. Et q⁊ ꝑfecta charitas nō tantū impēdit beneficia ⁊ dimittit iniurias. ꝫ etiam orat ꝓ inimicis. ideo sequit̄ in offertorio. oro hester ad assuerū regez qui interp̄tat̄ beatitudo. id est ad xp̄m ⁊ incipit. Recordare dñe ⁊c̄ hester. xiiij. c. in quo offertorio rogat ꝓ reconciliatione pctōꝝ. Et q⁊ de hac reconciliatione gaudent angeli. sequit̄ in quibusdam ecclesijs postcōmunio. Dico vob̄ ⁊c̄ Luce. xv. ca.

De dñica vicesimatertia.

In tribus dñicis vltimis. s. xxiij. xxiiij. ⁊. xxv